

LBRIIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-49-0690-8

DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

Monica Stan

Iluzie

– poezie –

E I K O N

București, 2022

CUPRINS

<i>suntem suma oamenilor</i>	5
<i>omul fericit</i>	6
<i>m-am îmbrăcat cu tine</i>	7
<i>te-am pierdut</i>	8
<i>35 de zile de zâmbete</i>	9
<i>am înviat lângă tine</i>	10
<i>am primit atâtea de la tine</i>	11
<i>bucățele</i>	12
<i>închid constant caietul</i>	13
<i>te-am privit la nesfârșit</i>	14
<i>rezistență... destrămare</i>	15
<i>trădezi când nu îți mai pasă</i>	16
<i>trădarea – cel mai cumplit lucru posibil</i>	17
<i>este, oare, cu puțință</i>	18
<i>sunt prinsă în chingile sufletului meu</i>	19
<i>mi te-ai lipit de suflet</i>	20
<i>afecțiunea mă va ține mereu</i>	21
<i>când am sperat că începe</i>	22
<i>nu a existat trecut</i>	23
<i>am fost un eu și un tu</i>	24
<i>totul a fost dăruire</i>	25
<i>în fiecare clipă</i>	26
<i>ne suntem datori</i>	27
<i>ai ales să salvezi trecutul</i>	28
<i>nu ai promis nimic</i>	29
<i>deși nu am niciun drept</i>	30
<i>cum să trăiesc liniștită</i>	31
<i>în mine ai rămas</i>	32
<i>plouă</i>	33
<i>aseară am adormit</i>	34
<i>mi-e evident</i>	35

îți mai aduci aminte?	36
deschid și închid ochii	37
aș da orice	38
aș vrea să fii cu totul în mine	39
nu vreau decât să știi	40
plâng lacrimi turcoaz	41
șterge praful de pe noi	42
aș fi preferat să îți aud vocea	43
aș vrea să întind mâna să te mângâi	44
Olaf: „Love is putting someone else's needs before yours”	45
eu?	46
sunt, fizic, tot mai aproape de tine	47
mi-ai ascultat implorarea	48
niciodată nu ne-am promis nimic	49
sunt în aici-ul tău	50
sunt atâtea de spus	51
vorbim pe whatsapp	52
sunt momente	53
m-ai cusut de tine	54
orașul nou	55
septembrie s-a năpustit peste mine	56
trec prin locuri	57
nu credeam că un oraș atât de mare și de nou	58
unde erai, oare, azi	59
te-am invocat toată noaptea	60
e ciudat cum	61
aș vrea ca uneori o briză	62
hazardul	63
vorbeai adesea despre decizii	64
așezat adânc în suflet	66
27 de ani de când am scris primul text	67
închid și deschid ochii	68
de fiecare dată	69
astăzi pun la cale publicarea poveștii noastre	70

ești bine	71
m-am lamentat toată perioada asta	72
o zi cu emoții	73
frumusețea ta	74
mi-ai dat de lucru astăzi	75

suntem suma oamenilor
pe care îi întâlnim într-o viață
suma experiențelor
care ni se dezvăluie
singura datorie pe care o avem
față de noi înșine
este să ne facem fericiți
dar, avem această abilitate?!
noi ne fericim sau o fac
pentru noi
cei din preajma noastră?!
perfecțiunea absolută a câtorva sute de ore
se transformă în amintiri
la despărțire
gustul lor devine dulce-amar
cu nuanțe de durere
o durere plăcută, plină
fără nici măcar o tușă de regret
cu bucurie deplină

omul fericit
este mereu frumos
timpul – pentru el – nu există
totul se măsoară în zâmbete, gesturi
nu are vreme să gândească
trebuie să simtă
trebuie să trăiască

m-am îmbrăcat cu tine
cu frumusețea ta
cu zâmbetele tale
și încrederea ta în mine
port cu drag această haină
țesută atât de natural
îmi stă foarte bine în ea!
ești mereu în sufletul meu
ca o lumină
cercul fericirii mele s-a închis
mi-e teamă că te vei disipa!

te rog:
desprăfuiște din când în când
amintirile legate de mine
nu arunca totul la gunoi
aș suferi prea mult!

te-am pierdut
fără să te fi avut vreodată
mă prăbușesc în mine
unde durerea nu e chiar durere
am amintirile
pe care nimeni nu mi le poate lua
ne-am promis că ne vom revedea
în Sinaia unui aproape final de iunie
poate chiar în București-ul cu sens

cândva, cumva, ne vom revedea!

35 de zile de zâmbete
de cuvinte perfecte
ziua 36 – ruptura
pe care o știam, o așteptam
o intuiam de la început
ziua 36 a încheiat
ceea ce, de fapt,
nici nu începuse încă

nu regret nicio clipă
dar, mă doare și plâng
e bine așa
pentru că meriți fiecare lacrimă, om frumos!